

Singur printre piscuri

Daniel Vișan-Dimitriu

Pasărea de pradă trece printre cețuri
Cu un strigăt aspru care, prin văzduh,
Caută s-atragă zborul altui duh
Răspunzând chemării și-n priviri cu ghețuri.

Singur printre piscuri, rege peste ceruri,
Își dorește ochii care s-au pierdut
Cu aceea care, în necunoscut,
S-a-ndreptat lăsându-i sufletul în geruri.

A rămas, așteaptă. Duh lipsit de nume,
Care-și plânge chinul. Toamna ce-a venit
Mai mărește timpu-n care a jelit,
Reușind pustiul vieții să-și asume.

Zborul lui străbate-o veche amintire:
Grindina sub care ea s-a prăbușit,
Cel ce a luat-o-n brațe și, grăbit,
A plecat din munte, fără vreo oprire.

Îi știa ținuta, armele temute,
Firea iubitoare, gata de-ajutor
Și ... să fie visul? Aripa din dor
Și priviri ce poartă ghețuri cunoscute?